

Rumænien 41, Nederlandene 37, Kina 29, Columbia 46, Czekoslovakiet 23, Belgien 41, San Salvador 42, Finland 14, Portugal 16, Irland 10, Uruguay 9 og Persien 20 Stemmer. Paa forskellige andre Lande faldt enkelte spredte Stemmer. Som valgte erklæredes straks de, der havde opnaaet absolut Majoritet, altsaa Polen, Chile, Rumænien, Nederlandene, Kina, Columbia, Belgien og San Salvador. En anden Valgømgang fandt Sted angaaende den 9. Plads. Her erholdt Czekoslovakiet 27, — og erklæredes saaledes for valgt — Finland 11, Portugal 7 og Irland 4 Stemmer. Derefter fandt Udpegningen af de Mandater, der skulde gælde for 3 Aar, Sted. Ved dette Valg erholdt Polen 44, Chile 41, Rumænien 30, Nederlandene 16 og Kina 6 Stemmer. For 3 Aar blev altsaa valgt de 3 førstnævnte Stater. I Valgømgangen for 2-Aars Perioden erholdt Nederlandene 47, Kina 34, Columbia 47, Belgien 11 og San Salvador 4 Stemmer. De 3 førstnævnte Stater blev derfor erklæret valgt for 2 Aar. Uden nye Valg erklæredes derefter de tiloversblevne 3 valgte Stater, Belgien, Czekoslovakiet og San Salvador, som valgte for 1 Aar. Ved selvstændig, hemmelig Valghandling erklæredes derefter Polen, som var den eneste Stat, fra hvis Side Anmodning om Genvælgelighed forelaa, som genvælgelig med 36 Ja-Stemmer — altsaa mere end $\frac{2}{3}$ Majoritet —, 8 stemte nej, 4 Stemmesedler var blanke.

Den 16. September afholdt det nyalgte Raad sit første Møde. Efter de almindelige Regler skulde Hr. *Stresemann*, der repræsenterede det Land, der havde den første Plads efter det franske Alfabet, have overtaget Præsidiet. Den tyske Udenrigsminister ønskede dog ikke at præsidere et Raadmøde, inden han havde større saglig Kendskab til Raadets Forhandlingsmetoder og Emner, og Præsidiet overtoges derfor af det afgaaede Raads Præsident Dr. *Benes*.

Den 9. September overrakte den spanske Konsul i Genève Folkeforbundets Generalsekretær Sir *Eric Drummond*, efter sin

Regerings Ordre en Note, dateret San Sebastian den 8. September, i hvilken den spanske Udenrigsminister meddeler, at Spanien udtræder af Forbundet og betragter den i Pagten foreskrevne 2-aarige Frist som løbende fra OVERRÆKKELSEN af den paagældende Note. Det kunde ikke undgaas, at dette Skridt fra Spaniens Side vakte den største Forstemthed i Genève, og ved enhver Lejlighed udtaltes fra Forsamlingens Talerstol, hvor meget man haabede, at Spaniens Beslutning maatte kunne ændres, inden den formelle Udtræden af Forbundet fandt Sted. Lignende beklagende Udtalelser blev ogsaa gentagne Gange fremsat med Hensyn til Brasilien, der som bekendt allerede tidligere havde foretaget et tilsvarende Skridt.

I. Udvalg.

Inden 1. Udvalg begyndte paa Diskussionen af de Punkter, som af Forsamlingen var sat paa Dagsordenen, meddelte Udvalgets Formand Hr. *Motta*, at Forsamlingens Bureau havde besluttet at anmode Forsamlingen om uden Oversendelse til Udvalget umiddelbart at behandle følgende Spørgsmaal:

- a. Tysklands Optagelse i Folkeforbundet.
- b. Spørgsmaalet om den tyske faste Raadsplads.
- c. Forøgelse af de ikke-faste Raadspladsers Antal fra 6 til 9.

Bestemmelse om denne Behandlingsmaade skulde i Henhold til Forsamlingens Forretningsorden tages med $\frac{2}{3}$ Majoritet. Det første Spørgsmaal, Tysklands Optagelse i Folkeforbundet, var blevet saglig behandlet under den overordentlige Forsamling i Marts Maaned d. A., saaledes at det syntes ganske unyttigt paany at oversende dette Spørgsmaal til et Udvalg.

Hvad angaar Spørgsmaalet om den tyske faste Raadsplads meddelte Hr. *Motta* 1. Udvalg, at Enstemmighed om dette Spørgsmaal kun var blevet opnaaet i Raadet paa Betingelse af, at dette